



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28500/2023
29.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Ђекић, адвокат из ..., против туженог Удружење осигуравача Србије, Гарантни фонд, Београд, чији је пуномоћник Александар Босић, адвокат из ..., и умешача на страни туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Немања Мишовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1491/22 од 13.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1491/22 од 13.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1491/22 од 13.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1491/22 од 13.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 4122/17 од 21.02.2020. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужена на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 560.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 600.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 500.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености износ од 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 21.02.2020. године до исплате, обавезан тужилац да на име трошкова парничног поступка туженом исплати износ од 19.400,00 динара, а умешачу износ од 49.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге тужиоца за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду штете, у чињенично-правној ситуацији да је тужилац у незгоди задобио тешку телесну повреду у виду прелома бутне кости десне ноге, тако што је трактор паркиран на узбрдици изненада кренуо уназад и задњим точком прешао преко десне ноге тужиоца, на основу чега је закључено да не постоји одговорност туженог, јер штета није настала у саобраћајној незгоди у којој је учествовало неосигурано моторно возило, односно употребом неосигураног трактора у саобраћају, већ у шуми, те је тужбени захтев одбијен са позивом на одредбе члана 74. став 1. Закона о обавезном осигурању и члана 7. став 1. тачка 82. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је за питања из домена примене материјалног права.

Имајући у виду наводе изнете у ревизији и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова у примени материјалног права и да је побијаном пресудом другостепени суд одлучио одговарајућом применом материјалног права према утврђеном чињеничном стању, то у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 18.08.2017. године, а вредност предмета спора износи 1.860.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме вредност побијаног дела предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како састав одговора на ревизију није трошак који је неопходан за вођење парничног поступка, то је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, о чему је одлучено у ставу трећем изреке решења, у складу са чланом 165. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**